

РЕШЕНИЕ

№ 671

гр. гр. Хасково, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Христина З. Жисова

при участието на секретаря Михаела Кр. Стойчева
като разгледа докладваното от Христина З. Жисова Гражданско дело №
20235640100803 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правна квалификация чл.558, ал.7 от Кодекса за застраховането /КЗ/,
вр. чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ от Гаранционен фонд – София,
БУЛСТАТ: 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Граф Игнатиев”
№ 2 ет.4, представляван от изпълнителните директори М. К. и С. С., против М. А. М., ЕГН
*****, с адрес: гр.*****.

Ищецът твърди, че на основание чл.557, ал.1, т.2. б."а" от Кодекса за застраховане
изплатил по щета № 22110036/14.02.2022 г. обезщетение за имуществени вреди в общ
размер на 624,29 лв., вкл. и 37,00 лв. ликвидационни разноски по обработка на претенцията
за увреден при ПТП, настъпило на 22.01.2022 г., л.а. „***** *” с рег. № *****,
собственост на Р. Р. Р. Виновен за катастрофата, съгласно влязло в сила наказателно
постановление по описа на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-Хасково бил
ответникът, който управлявайки собствения си л.а. „***** *” с рег. № ***** в
с. Лясковец, поради движение с несъобразена скорост с пътните условия, изгубил контрол
над управлението на автомобила, излязъл в ляво по посоката си на движение и ударил два
паркирани автомобила, единият от които л.а. „***** *” с рег. № ***** , като така
причинил процесното ПТП.

Поддържа се в исковата молба, че в нарушение на чл. 490 КЗ ответникът управлявал
увреждащия л.а. „***** *” с рег. № ***** без действаща задължителна
застраховка „Гражданска отговорност”, съгласно приложена справка на Информационния
център към Гаранционен фонд към датата и часа на ПТП. Същата, съгласно чл. 573 КЗ се
изготвяла на база ежеседмично предоставяне на информация от самия застраховател за
сключените и прекратени от него полици. На основание чл. 574, ал. 12 КЗ документ,
изготвен въз основа на данни от Информационния център бил официален документ,
удостоверяващ наличието или липсата на застраховка, номера на договора за задължителна
застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, началната и крайната дата на

покритието на същата. За посочения за увреждащ лек автомобил нямало действаща застраховка по риска "Гражданска отговорност" към датата на ПТП, т.е. същият бил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Ответникът посочва още, че потърсил ответника да възстанови изплатеното от Гаранционен фонд, но към датата на депозиране на исковата молба в съда това не било сторено.

Предвид изложеното се иска от съда да постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца - Гаранционен фонд, сумата от 624,29 лева, представляваща изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение за имуществени вреди по процесната щета, ведно със законна лихва върху нея, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 24.04.2023 г., до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се и направените по делото разноски.

Ответникът, призован при условията на чл.47 ал.6, вр. ал.5 от ГПК, не представя отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК в законоустановения едномесечен срок. Такъв отговор представя назначения му на същото основание особен представител, в указания му срок. Счита предявеният иск за допустим, основателен и доказан, както в своето основание, така и по размер, т.е. признава иска.

Поддържа се в отговора, че ищецът представил доказателство за възникнало ПТП на 22.01.2022г., а именно Протокол за ПТП №1728888, като в същия имало констатации за нанесени материални щети. От справка, изискана от Областна дирекция на МВР- Хасково, сектор Пътна полиция ставало ясно, че възникналото ПТП е по вина на ответника, за което имало издадени две наказателни постановления срещу него от 10.02.2022г., влезли в сила на 09.04.2022г. В нарушение на чл.490 от КЗ ответникът управлявал увреждащия „***** * *****" с рег. №***** без действаща застраховка „Гражданска отговорност" към датата и часа на ПТП- то, съгласно справка на ИЦ на ГФ, също приложена към материалите по делото. С платежно нареждане от 25.02.2022г. Гаранционен фонд обезщетил увреденото лице Р. Р. Р.- собственик на увредения лек автомобил „***** * *****" с рег. № ***** , като на основание чл.558, ал.7 от КЗ, вр. чл.45, ал.1 ЗЗД имал право да предяви регресен иск срещу ответника. Същият изпратил регресна покана до ответника с обратна разписка от 06.03.2023г., върху която било отбелязано, че пратката е останала непотърсена. Особения представител на ответника заявява, че не разполага с доказателства за извършено плащане от негова страна до датата на предявяване на иска в съда и в тази връзка не оспорва посочените доказателства и счита предявения иск за основателен.

На следващо място се сочи, че за размера на вредите били изготвени доклад по щета от 14.02.2022г. и заключителна техническа експертиза от 15.02.2022г. на Гаранционен фонд, като не се оспорват установените с тях и причинени от ответника вреди, както и размера им. Не било необходимо по делото да бъде назначавана отделна автотехническа експертиза /както и съдебно- счетоводна/. Поради това исковата претенция била доказана и по размер.

В писмено становище с вх. рег. № 12689/05.10.2023 г. ищецът, чрез процесуалния си представител, е заявил, че поддържа така предявените претенции и прави искане за постановяване на решение при признание на иска.

С протоколно определение, постановено в открито съдебно заседание, проведено на 11.10.2023 г., съдът е одобрил на основание чл. 29, ал. 5 вр. чл. 34, ал. 3 ГПК признанието на иска, направено от назначения особен представител на ответника - адв. А. М. Х. от АК – Хасково по гр. дело № 803 по описа за 2023 г. на РС – Хасково.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите и исканията на страните, намира следното:

Разпоредбата на чл. 237 ГПК предвижда, че признанието на иска от ответника обвързва съда, като при наличието на предвидените положителни предпоставки и липсата на

процесуални пречки, съдът следва да прекрати съдебното дирене и да постанови решение само съобразно признанието, тоест да уважи иска така както е предявен.

В настоящия случай са налице предпоставките, предвидени в чл. 237, ал. 1 ГПК за постановяване на решение при признание на иска – ответникът, чрез назначения си особен представител е заявил изрично в отговора на исковата молба, че признават предявения иск, а ищецът е поискал постановяване на решение при признание на иска. Съдът е одобрил на основание чл. 29, ал. 5 вр. чл. 34, ал. 3 ГПК признанието на иска, доколкото е счел, че тази процесуална позиция без съмнение следва да се приеме като действие, изискващо по правило изрично пълномощно, с оглед на което подлежи на одобрение от съда. Същевременно не са налице процесуалните пречки (отрицателните предпоставки), установени в разпоредбата на чл. 237, ал. 3 ГПК, а именно – признатото право да противоречи на закона или на добрите нрави или да е признато право, с което страната не може да се разпорежда.

На следващо място, правното основание на иска е чл. 558, ал. 7 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД, следователно претенцията не е от категорията на тези искове, за които законодателят изрично е постановил изключение за приложението на разпоредбата на чл. 237 ГПК – по брачни искове – чл. 324 ГПК, по искове за гражданско състояние – чл. 334 ГПК и по иск за поставяне под запрещение – чл. 339 ГПК.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да се постанови исканото решение, с което да бъде уважен предявения иск, като на основание чл. 237, ал. 2 ГПК не е необходимо да излага мотиви съобразно чл. 236, ал. 2 ГПК, а само указва, че то се основава на признанието на исковете. Оттук следва, че съдът постановява съдебен акт, без да изследва основателността на иска и без да прави собствени фактически и правни изводи по предмета на спора, а постановява решение, с което уважава иска.

С оглед изхода на делото и че ищецът претендира разноски, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, единствено на същия следва да се присъдят такива в размер на 50,00 лева за държавна такса, юрисконсултско възнаграждение от 200,00 лева в размер, определен от съда съобразно чл. 78, ал. 8, изр. 2 ГПК, във връзка с чл. 37 ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид конкретиката на спора /направеното признание на иска от особения представител на ответника/ и осъществената защита, изразяваща се в изготвяне на искова молба и молба за открито съдебно заседание, както и 400,00 лева – внесен депозит за възнаграждение за назначения особен представител, съобразно ангажираните доказателства за реалното им извършване и представения списък по чл. 80 ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. А. М., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, на основание чл. 558, ал. 7 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД, **ДА ЗАПЛАТИ** на Гаранционен фонд – София, БУЛСТАТ: 121446665, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Граф Игнатиев” № 2 ет. 4, представляван от изпълнителните директори М. К. и С. С., сумата от 624,29 лева, представляваща изплатено по щета № 22110036/14.02.2022 г. обезщетение за имуществени вреди за увредения автомобил (л.а. „*****” с рег. № *****) при ПТП, настъпило в с. Лясковец, общ. Стамболово, обл. Хасково на 22.01.2022 г. по протокол за ПТП № 1728888/22.01.2022 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 24.04.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА М. А. М., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, да заплати на Гаранционен фонд – София, БУЛСТАТ:

121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Граф Игнатиев” № 2 ет.4, представляван от изпълнителните директори М. К. и С. С., сумата от 650,00 лева, представляваща направените разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: М. С.